

[Finansministeren.]

Jeg skal i forbindelse med denne omtale af forslagene vedrørende forsvaret gøre opmærksom på, at når der ikke i lovforslaget er optaget forslag om ændringer for hjemmeværnets vedkommende, skyldes det, at der i den nærmeste fremtid vil blive forelagt et særligt lovforslag angående ændring af tjenestemandslovens afsnit vedrørende hjemmeværnet. Grunden til, at hjemmeværnet vil blive behandlet særskilt, er, at det af forsvarsministeren tidligere forelagte forslag til ændringer i hjemmeværnsloven medfører visse ændringer i tjenestemandslovens bestemmelser angående hjemmeværnet, og at det er fundet hensigtsmæssigt, at ændringerne i tjenestemandsløven på dette område træder i kraft samtidig med ændringerne i hjemmeværnsloven.

For civilforsvarets vedkommende er der ligeledes fremsat forslag af ret omfattende karakter. Også disse forslag må imidlertid betragtes som en følge af de ved loven af 18. juni 1951 gennemførte ændringer af tjenestemandsløven, for så vidt angår forsvaret. Reglerne for normering m. v. af personel i civilforsvarskorpset blev i sin tid udformet i overensstemmelse med de for hæren gældende bestemmelser, men efter at disse bestemmelser er undergået en del ændringer ved den nævnte lov, har det for at få genoprettet den i sin tid tilstræbte lighed i vilkårene for civilforsvarskorpsets og hærens personel været nødvendigt nu at søge gennemført tilsvarende ændringer for civilforsvaret.

Lovforslagets §§ 2 og 3 indeholder foruden de sædvanlige bestemmelser om tildeling af pensionsret og forøget lønnings- og pensionsanciennitet m. v. til enkeltpersoner nogle få forslag om ændring af almindelige bestemmelser i tjenestemandsløvens 1. og 3. del. Jeg skal af disse forslag kun fremhæve den til tjenestemandsløvens § 13, stk. 5, foreslåede tilføjelse, hvorefter det efter nærmere af finansministeren fastsatte regler kan pålægges tjenestemænd at underkaste sig regelmæssige tuberkuloseundersøgelser. Disse undersøgelser, der er tænkt at skulle omfatte ikke blot det tjenestemandsansatte, men også det øvrige personale i statens tjeneste, er foreslået indført af statsstyrelsens centrale samarbejdsudvalg. Da jeg anser sådanne regelmæssige tuberkuloseundersøgelser for særdeles betydningsfulde både for personalet og for publikum, og da en effektiv kontrol utvivlsomt vil medføre en begrænsning af statens udgifter ved personalets

arbejdsdygtighed på grund af tuberkulose, har jeg ment at burde søge samarbejdsudvalgets forslag fremmet. Det er herefter tanken — når den fornødne hjemmel er tilvejebragt for tjenestemandenes vedkommende — at fastlægge de nærmere regler vedrørende undersøgelsernes hyppighed og deres praktiske gennemførelse i et af finansministeriet udfærdiget regulativ.

Iøvrigt skal jeg med hensyn til lovforslagets enkelte bestemmelser tillade mig at henvise til de forslaget ledsagende bemærkninger.

De fra de forskellige ministerier og styrelser indkomne forslag har iøvrigt på sædvanlig vis været forelagt lønningsrådet, og det foreliggende lovforslag er i overensstemmelse med rådets udtalelser til finansministeriet.

Merudgiften ved gennemførelsen af lovforslaget vil — beregnet på sædvanlig måde — for det kommende finansår andrage ca. 3,8 mill. kr., hvoraf imidlertid ca. 3 mill. kr. hidrører fra forøgelsen af antallet af stillinger under forsvaret.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om forlængelse af midlertidig lov nr. 119 af 23. marts 1948 om ændringer i kapitel VI i lov nr. 107 af 31. marts 1932 om apotekervæsenet.

Ved loven af 23. marts 1948 blev der foretaget en regulering af de i apotekervæsenets kapitel VI omhandlede pensioner til apotekere og apoteksmedhjælpere samt deres enker.

Loven tog imidlertid alene sigte på en midlertidig ordning af pensionsforholdene, og dens gyldighed blev begrænset indtil udgangen af marts 1950. En varig ændring af apotekervæsenets pensionsordning fandt man det ikke rimeligt at foretage, førend der i den under 22. januar 1947 nedsatte apotekerkommission var tilvejebragt klarhed over, hvorledes apotekeres og apoteksmedhjælperes forhold burde ordnes i en ny lov om apotekervæsenet.

Lovens gyldighed blev, under hensyn til at apotekerkommissionen ikke nåede at afslutte sit arbejde inden udgangen af marts måned 1950, forlænget til udgangen af marts måned 1952.

Kommissionen vedrørende apotekervæsenet har den 1. februar 1952 afgivet en betænkning, der indeholder et lovudkast, som